

UDENRIGS-ORIENTERING

Kupfare i Sydvietnam

Vietnams bønder lider under krigen, men regeringen repræsenterer dem ikke - og dens medlemmer afskyr dem nærmest

FOR FØRSTE gang i flere måneder tales der nu om kupfare i Saigon. Denne gang synes det endda at være mere end løse rygter. Fra flere kilder har man hørt om stigende uenighed inden for den junta af højstående officerer, der kontrollerer den nuværende regering.

Det er hver gang general Nguyen Huu Co, der nævnes som den mest utilfredse. Co, far til ni børn, er krigs- og genopbygningsminister og har rang af viceministerpræsident. Disse poster fik han af ministerpræsident Ky i juni, men Ky fjernede ham samtidig fra en anden post: Den som øverstkommanderende for hæren, og Co betragtede det som en degradering.

Co udtalte sig for kort tid siden til et Saigon-dagblad: De mange politiske fraktioner (der er omkring 50 forskellige, der kalder sig partier) burde gå sammen i to store partier, mente han og tilføjede, at hæren ikke havde noget ønske om at sætte sig på magten, men den måtte først have civile politikere, den kunne give dem videre til, før den trak sig ud af regeringen.

Disse udtalelser blev harsk kommenteret af general og ministerpræsident Ky: Co er soldat og fortsat sig ikke på politik sagde han. Men for Saigon-bladene kunne gå i trykken med hans udtalelse, blev der nedlagt forbud mod at gøre det at censuren.

Co's udtalelser har i og for sig vakt glæde i den amerikanske Vietnam ambassade, for ambassadør Lodge menes at ønske en nogenlunde stabil, civil regering i landet. Officielt indskrænker man sig dog til at ønske en stabil regering.

Henry Cabot Lodge

Glæden er også betinget, fordi vietnamesere har fortolket Co's ord derhjemme, at amerikanske er ved at konspirere for at få en civil regering, og at de vil støtte et kup fra Co's side.

Under alle omstændigheder kan der ikke siges at være nogen jubel hos amerikanerne over de nuværende, politiske tilstande i Syd-Vietnam. Præsident Johnson har haft to eksperter i landet for nylig: professor Henry Kissinger og sin rådgiver Clark Clifford.

Deres rapporter er ikke officielle, men de vides at have været enige om, at Saigon næsten fuldkommen mangler politisk modenhed og at der er en meget ringe grad af uenskyldig politisk holdning hos de nuværende ledere.

Kissinger synes at have konstateret, at en af de væsentlige grunde til, at regeringen i Syd-Vietnam er så ustabil er, at lederne der ikke føler loyalitet over for nationen, men kun over for deres familie og klaner. Selv om man glæder sig over, at regeringen har kunnet holdes stabil i fire måneder, erkender eksperterne, at den nuværende regering på ingen måde er demokratisk eller repræsentativ for befolkningen. De 80 pct. af vietnameserne, der er bønder, har kun ringe eller slet ingen indflydelse på regeringen.

Et af eksemplerne er, at regeringen Ky overhovedet ikke har søgt for at opbygge en organisation, der kunne skaffe mad og bøger til de mange flygtninge fra Vietcong. Den hjælp, der gives til flygtningene, siver ud til alle sider i en grad, så den ingen virkning har - hvis den ikke ligefrem bliver stukket i de forkerte lommer.

Hos de velhavende vietnamesere - og blandt dem finder man hærens officerer - næres nærmest afsky for bønderne. Det går så vidt, at de søger at forhindre, at der gives hjælp til civile ofre for krigen: Skal nogen hjælpes, skal det være soldaterne først og fremmest.

JACK FOISIE

EN RIGTIG KEDELIG DAME

Af EVA BENDIX

Om ikke før så må Barbie og hele hendes perfekte pseudo-verden nu have vist os, at værdien af de musiske fag ikke kan overvurderes

HVAD mon det er, vi gør ved vores børn? Og hvordan kan det være, at vi altid i dette land skal importere det ringeste af det, Amerika har at byde på?

Nu er det åbenbart ikke nok, at børnene herhjemme også leger med den mannequin-dukke, som kaldes Barbie. Det er denne dukke, som bevidst synes at lægge an på, ikke alene at gøre børnene til små forbrugeri-dioter, men også at gøre dem til forbrugeri-dioter med dårlig smag!

Nu skal børnene også samles over det ganske land i lokale Barbie-fan-klubber.

OG GÆT ENGANG, hvem der vil give befolkningen den lykkelige og hjælp til medvirke til at oprette Barbie-fan-klubben? Det vil legetøjshandlerne!

Det vil være gratis at være i denne fan-klub, og man vil oven i købet få et Barbie-blad helt gratis.

Det er næsten for rørende. Den eneste betingelse, der stilles for at være medlem, er, at man har en fællesinteresse i denne mannequin-dukke med de struttende bryster (men naturligvis ikke andre kendskabsattributter), og i hendes sukker-søde, uægte ugebladsverden.

Til de ting, man endelig må købe til hende, hører således guldbadedragt, højhælede, lysende sandaler, brokadefrakke med minkebæstning og flere hundrede andre ting, som små og store sparepenge kan gå til.

Kontakt og afløb

At firmaet, der formidler Barbies tilstedeværelse i dette land, har taget tidligere fremsat kritik i dette blad til sig, fremgår af en tilsendt skrivelse. Den formår sig som en forsvarstale, hvori det hedder, at Barbie er blevet et meget betydningsfuldt kontaktpunkt mellem mødre og døtre. (Står det virkelig så sløjt til med den kontakt?)

Grossisten fremhæver også, at mor og datter får afløb for deres skaberglæde ved at sy og strikke til Barbie og hendes kavalier, det mærkværdige intekonsvæsen, der hedder Ken, og af hendes ungpigeroman-lillesøster Skipper. Den eneste, der får noget afløb, bliver 'nu nok grossisten i sin trang til at sælge!

stille sig superperfekte og uhyggelige Barbie i rørende, hjemmelavede tøj!

I Barbie-fan-klubberne kan pigerne lære frisure, makeup, at klæde sig rigtig samt etikette (måske også god amerikansk ungpigetikette, hvor man må sørge for at have mange dates for at være rigtig populær, samt værdien af petting?).

Bare ønske nyt

De, der vil 'hjælpe' os med at oprette Barbie-klubberne, fremhæver, at en del af Barbies charme ligger i 'børnenes mulighed for at ønske og for at vælge mellem deres ønsker. Og Barbie har desuden ofte lært småpigerne opsparens svære kunst!

Såkalte virkelige bevidst lære børn at ønske sig nyt? Hvad med at lære dem at udnytte og glæde sig over det, de har? Er det først helt godt, når de sidder julemorgen og skriver deres næste ønskeseddel? Og er det ikke bedre at lade være at spare end at spare sammen til noget skidt?

Grossisten fremhæver, at Barbie i Sverige er blevet udnævnt til 'årets bedste legetøj'.

Gæt igen engang, hvem der har udnævnt hende til det: Det

For til Barbie hører nemlig en kæmpegarde-robe af nyt standardtøj, og jeg gad nok se den pige, der turde vise sine kammerater Barbie i hjemmestrik. Man er nok nødt til at kende Barbie for at vide, at tanken er uhyrlig. Man kan simpelt hen ikke fore-

har 'De svenske legetøjshandleres rigsforbund'. Havde det ikke været ærligere i stedet at udnævne hende til 'Årets bedst sælgende legetøj'???

Proces kontra resultat

Mon der nogen sinde i vore skoler har været så hårdt brug for de såkaldte musiske fag, altså fag, hvor man lærer værdien af at skabe selv, som netop nu? Barbie må da åbne vore øjne for værdien, der ligger i selv at være med til processen at fremstille noget. At glæde sig over at høre en planks til mere end over en dukke, man kun kan købe til.

Det uspolerede barn er det barn, der glæder sig mere over processen end over resultatet, sagde en kendt pædagog forleden ved et forældre-møde.

Hvor har vi brug for at huske det.

Olie syv kilometer under Djursland?

Et af verdens kostbareste olieboringsanlæg er rejst i landsbyen Følle på Djursland

Når det gælder jagten efter olie, er det ikke et spørgsmål om, hvad det koster og hvilke anstrengelser der kræves, men simpelt hen kun om der er nogen menneskelig mulighed for at lokalisere forekomsten - ligegyldig hvor lille den er.

Dette er baggrunden for, at Dansk Undergrunds Consortium, har opstillet et af verdens kostbareste olieboringsanlæg i landsbyen Følle på Djursland. På en mark tilhørende går. Paul Hougensen, har man rejst det største boretårn, som findes i verden, og man er forberedt på at skulle bore i en dybde af helt ned til syv kilometer, før man giver op, og når og hvis man giver op, vil det kun være fordi, det i dag ikke er teknisk muligt at nå længere ned.

Det er 32. gang oliefolkene forsøger lykken i Danmarks undergrund, men det er første gang, Dansk Undergrunds Consortium, som stiftedes i 1962, prøver at finde olie. Endnu har man kun opnået at finde salt under den danske muld, men eksperterne - geologer og erfarne oliefolk - mener også, at der er relativt gode muligheder for også at finde olie eller naturgas i Danmarks undergrund.

Borepladsen ved Følle har fået navnet 'Rønde 1', og det er ensbetydende med, at hvis man ikke finder

fuldt end olieagt. — Enhver kan ganske vist se, at der bories efter olie — alene det 50 meter høje boretårn kan ses i miles omkreds — men selve borepladsen er et lukket land, omgærdet af pigtrådspæringer.

Ingen siger noget om, hvad borerne viser. Alle har fået pålagt absolut tavshed, og selv cheffingeniøren på stedet henviser til konsortiets hovedkontor, som er det eneste sted, hvorfra der kan meddeles oplysninger til offentligheden, og selv her får man intet at vide, som kan give det mindste fingerpeg i den ene eller den anden retning. — Selv om man i dag med sikkerhed vidste, at man ville støde på en olieforekomst 300 meter længere nede, ville ikke en sjæl røbe det. — Dertil står der for store kapitalinteresser på spil. Så hemmelighedsfuld er man, at man endog har formået politiet til at opstille en skov af skilte med stopforbud på Hovedvej A 15, som løber kun små 200 meter fra boretårnet, og med stopforbud menes der stopforbud mere effektivt end i de mest trafikerede gader i nyldretiden.

Men hvad enten der nu er olie under Djursland eller ikke, så giver man i hvert fald ikke op, før man har boret i hvert fald syv kilometer ned...

Tankeboksen

Evtigt ejes kun det tabte. De tabte kilo kommer i reglen igen.

Der er mange bevæggrunde til at gøre morgengymnastik.

Hvad er der blevet af demokratiet? Før kunne mange flere snyde i skat.

Får var brudekjolerne ikke så korte som nu. Det var regteskaberne heller ikke.

Skilsmissetallene er ikke så alarmende. Nogle har ganske vist været gift fire gange, men kun skilt tre gange.

Mange vinterbadere beslutter at begynde om sommeren — og slutter i efteråret.

Jeg elsker pengene. Det skulle vel egentlig få dem til at formere sig.

Brudevalsens er bestemt inden 5-ares-dans.